

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5096

гр. София, 17.07.2013 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в закрито заседание на 17.07.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Попова

като разгледа дело номер **4121** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление : [населено място], [община], [улица], N 8, представлявано от Изпълнителния директор А. Г. П. против отказ на Заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, обективиран в писмо с изх. N Е-26-К-118/08.03.2013г. за продължаване на процедура за издаване на Разрешение за търсене и проучване на неметални полезни изкопаеми- индустриални минерали в площ „ДАР”, област Ш..

При извършена служебна проверка по допустимостта на жалбата , предвид очертания със същата предмет на спора и след като обсъди доводите на страните, съдът намира, че жалбата е недопустима за разглеждане по същество. Съображенията за това са следните:

С решение N 12052 от 15.10.2009г. по адм.д. N 7738/ 2009г., Върховният административен съд в 5 членен състав е отменил Разрешение N 553/ 27.06.2008г. , издадено от Министъра на околната среда и водите за търсене и проучване на неметални полезни изкопаеми- индустриални материали-подземни богатства , в площ „ДАР”, разположени в общини К. и Н. К., област Ш.. В мотивите на съдебното решение е прието, че административният орган е допуснал драстично нарушение още при откриване на процедурата по издаване на отмененото разрешение.

С писмо с вх.N Е-26-К-118/ 11.10.2012г. на МИЕТ, жалбоподателят е поискал да бъдат предприети необходимите действия за предоставяне на [фирма] на Разрешение за търсене и проучване на неметални полезни изкопаеми- индустриални минерали в площ „ДАР”, област Ш..

Искането е мотивирано с действия на МИЕТ по повод аналогичен казус с отменено разрешение и изрично се сочи, че процедурата следва да бъде довършена, като именно дружеството жалбоподател бъде определено за титуляр на отмененото разрешение.

В конкретния случай обаче подобно позоваване на практиката на администрацията ,

респ. приложение на сходен случай по аналогия е недопустимо.

Това е така, тъй като макар и съдебното решение на ВАС да не съдържа изрични указания до административния орган, от мотивите става ясно, че конкурсната процедура по издаване на отмененото разрешение е опорочена изначално, като още със заповедта за откриването ѝ, в противоречие с императивна законова разпоредба е допуснато новорегистрирани търговци да участват в процедурата.

Следователно, няма как да бъде довършена същата процедура, а следва да бъде открита нова такава при правилно приложение на законовите изисквания, конкретно на разпоредбата на чл.46, ал.2 от ЗПБ.

Във връзка с горното, правилно с две поредни писма, съответно с писмо с изх. N E-26-K-118/ 18.12.2012г. на МИЕТ, на жалбоподателя е отговорено, че няма как да бъде определен за титуляр на разрешение за площ „ДАР” без да бъде проведена нова конкурсна процедура за издаване на такова разрешение.

С второ писмо с вх. N E-26-K-118/ 18.01.2013г., жалбоподателят отправя второ искане със същото съдържание, по повод на което му е изпратено и оспореното писмо с изх. N E-26-K-118/ 08.03.2013г. на Зам.-министъра на МИЕТ. Последното изцяло повтаря съдържанието на първото писмо от 18.12.2012г.

Според утвърденото в административноправната доктрина определение за административен акт, то е властническо волеизявление на държавен или на друг приравнен нему компетентен орган, издаден въз основа и в изпълнение на закона, което предизвиква пряко правни последици и има задължителен характер, като при нужда може да бъде изпълнено с помощта на държавната принуда.

Така съпоставено писмото и съдържанието му с определението за административен акт води до извода, че това писмо, съдържащо волеизявление, което по правната си същност не е административен акт и не подлежи на обжалване по съдебен ред.

При липса на задължение за административния орган да довърши конкурсната процедура, обявена със заповед N РД-28/15.01.2008г., съответно при липса на задължение да определи като титуляр на отмененото Разрешение N 553/ 27.06.2008г. именно [фирма] не е налице отказ, който подлежи на оспорване, тъй като липсва индивидуален административен акт по смисъла на чл.21, ал.1 от АПК.

По изложените мотиви, съдът намира, че при липса на предмет на оспорване, жалбата следва да бъде оставена без разглеждане, а производството по делото да бъде прекратено.

Водим от горното и на осн.чл.159, т.1 от АПК, Административен съд-София град, II-ро отделение, 31-ви състав

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ хода по същество.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление : [населено място], [община], [улица], N 8, представлявано от Изпълнителния директор А. Г. П. против отказ на Заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма, обективиран в писмо с изх. N E-26-K-118/08.03.2013г.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д.N 4121/2013г. по описа на Административен съд-София град, II-ро отделение, 31-ви състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от

съобщаването чрез Административен съд- София град пред Върховен
административен съд.

СЪДИЯ: :